

על הפרק

כוחנו באחדותנו

חג פסח מסמל את היציאה מעבדות לחירות.

אני מבקש להיות זה ששואל את הקושיה הראשונה – **האם הענף שלנו נמצא בחירות ובחופש פעולה, המאפשר צמיחה והתחדשות?** תשובתי על כך בצער, לא.

אנחנו פועלים בשוק מתוכנן, שיתרונותיו גוברים על כל חסרונותיו. הענף אינו נהנה מחופש פעולה וצמיחתו קשורה בהסכמות ובתהליכים מורכבים מול משרד האוצר. אחרי מגעים מאוד אינטנסיביים, אני יכול לקבוע כי משרד האוצר סובל מראייה כושלת של התיישבות בכלל, וענף החלב בפרט, ורואה בו שק חבטות.

מדובר בגישה אידאולוגית אנטי התיישבותית ובמובנים רבים גם אנטי ציונית. השכם והערב, מחפשים פקידי האוצר את נחמתם בהפרת הסכמים ובכותרות על חשבוננו. חוסר יכולתו של משרד האוצר לפעול אל מול הספקולנטים של מחירי מוצרי החלב, מצביע על חולשה גדולה של קברניטיו וחוסר הבנה בסיסי של הקיום של מדינת ישראל. כתוצאה מכך, אין מדיניות אמיתית והמאמצים מופנים אל חלקים בלתי רלוונטיים, בשרשרת הערך הכלכלית של החלב ומוצריו.

חוסר הוודאות הנו האויב הגדול ביותר של הענף ולא ניתן להמשיך בכך. הדבר גורם לנזקים גדולים ומערער את יציבות הענף בהיבטים רבים ובעיקר, פגיעה אנושה ביכולת להחזיר את הבנים והבנות שלנו לענף.

הקושיה השנייה שאציג היא – **האם יש פה אסטרטגיה של האוצר?** תשובתי – כן!

עם כניסתי לתפקיד, הבהרתי שאני לא מהמתגוננים, וכי הגיעה השעה לעבור למתקפה, מהלך הדורש חשיבה מחודשת ורעיונות ובסופו של תהליך, הצעה כוללת והסדרת הענף ובסיסו:
א. ניצול מרבי של יעילות הענף בייצור חלב.
ב. בניית מודל תמיכה במגדלים – בליטר, על פי כמות הקרקע, שכל מגדל משמר בראייה לאומית.

הקושיה השלישית היא אולי החשובה ביותר!

המאבקים הפנימיים בתוכנו, האם אנו מתחזקים או נחלשים מהם?

למרות שהתשובה היא, חד משמעית, שמאבקים אלו מחלישים אותנו ולמרות, שעובדה זו ידועה לכל אחד מאתנו, הרי שגלי ההרס העצמי נשארו איתנים. אי הכרה במנהיגות ובהחלטות הכלל, הם תמצית הרס עצמי ופגיעה אנושה באינטרס הרחב.

הארגון לא יכול לספק רצונות פרטיים של אלף חברים. המאבקים הללו, עמם אנחנו מתמודדים בשנים האחרונות, הם **הפגיעה המשמעותית ביותר**, בחוסנו וביכולתנו לפרנס ולהתפרנס.

האחריות על צמצום הלהבות והפניית המאמצים החוצה, תלויה בכל אחד מאתנו. צריך להיות יותר סבלניים ובעיקר, ללמוד לוותר ולהבליג, גם על דברים שאתה לא מסכים אתם, לטובת המשימות החשובות באמת. **זה ממש בידיים שלנו, של כולנו.**

ללא מיצוי כל האלמנטים אלו, הענף ימשיך להיות פגיע וחסר יציבות. כל שינוי שמבקשים לעשות בענף הוא עתיר סיכון.

הקושיה האחרונה היא – **האם האוצר מחכה לסיום הסיכומים, שזכו לכינוי "מתווה לוקר", כדי להטיל עלינו הסכם חדש ורע הרבה יותר לענף?** תשובתי היא, **כן רבתי!**

ניהול רפתות קטנות וגדולות ברמה מקצועית טובה ביותר, תנובת חלב הגבוהה בעולם, אינטגרציית הענף המשמשת דוגמה עולמית – כל זה לא מספיק לתשובה טובה לקושיה הרביעית, **האם הענף לא יכול להיות עצמאי, חזק ויציב**, השומר מצד אחד על התיישבות ומצד שני, מספק פרנסה וכבוד למגדליו והמדינה היא הנהנית העיקרית? במובנים רבים הפכנו למדינה של פקידה ולא לממשל המשרת, באמצעות פקידיו, את המדיניות והערכים הלאומיים.

אנחנו לא מהמתייאשים. ביחד אפשר לנצח!

בברכת חג שמח לכם ולבני ביתכם!

אביתר זותן
מזכיר התאחדות מגדלי הבקר